

[PLEWIARKA *sb f*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N plewiârka. ◇ pl D plewiâr(k)o(m).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.; poza tym XVII w. s.v. plewić oraz w objaśnieniu s.v. plewiennica.

Ta, która wyrywa chwasty spośród roślin uprawnych; runcatrix Cn: Item a purgatione herbarum in orto magnae procurationis alias pliewiarkom per totum annum mrc. 1 gr. 12 RachBonera 1558 66; A verbis formantur nomina, vt [...] (marg) Pieć. Plewidło. Plewiarka. (–) StatorGramm F6v; plewiarká/ Runcinatrix. Volck Qqq3, Rrr.

ES